

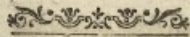
Titel: Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.

Citation: "Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, Sander og Morthorst, 1773, s. 87. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_004_p87_bZONE1469070/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

antage vor Jesu Almagt, som Gud, finder Fornuften intet utroligt i hans Opstandelse. Gud lod ham aabenbares, og det for slige Vidner, hvis Vidnesbyrd har al Troværdighed. Lad os agte lidet paa disse Vidner: Tiden, naar: Stedet, hvor; og Aarsagen, der bevede dem til at vidne. Vidnerne om Jesu Opstandelse ere saa tilforladelige, at hvo som forkaster os dem, maa tillige enten forkaste sin Fornuft, eller og tværtimod Fornuftens Bifald være Sandheds aabenbare Fiende. Her ere Vidner, som havde omgaaet med Jesum for hans Dod; og altsaa kiendte de ham meget vel. De havde seet ham, talet med ham, hort hans Taler, og fulgt hans Person i tre og et halv Aar; følgelig kiendte de jo hans Person, og kunne efter hans Opstandelse best sige os, om det var ham, eller ikke? At de i en Tid af 48 Timer aldeles skulle have glemt, hvorledes Jesus saae ud, og ikke kiendt hans Kost, Lader og Gang? det er utroligt. Hertil kommer, de vare fattige og ringe Personer for Verden, og for enfoldige, til at opspinde en saa net sammensat Logn. Deres Vaaben og Magt skulle ikke tvinge, deres Anseelse ikke lokke, deres Skarpsindighed ikke fortrylle nogen, eller forstærke dem Anhangere. Endnu tilforladeligere bliver deres Vidnesbyrd, naar vi hensee til Mængden. Petrus anfører vel i Texten ifkun Apostlerne, som af Gud beskikkede Vidner;